

men måske ikke havde forventet, at det var Dansk Folkeparti, der i dag skulle annoncere, at ordningen skal udvides til at omfatte alle danskere, også de personer, der begår alvorlig kriminalitet, som giver ubetinget frihedsstraf på 1 års fængsel, tror jeg hr. Kim Christiansen sagde. Det er jo en ret voldsom udvidelse, og det var lidt overraskende at høre Dansk Folkeparti give udtryk for det retspolitiske syn, men jeg er ikke på nogen som helst måde fornærmet, og jeg vil gerne understrege det, fordi det, jeg nu siger til hr. Kim Christiansen, måske kan virke fornærmende.

Kl. 14.55

Grunden til, at grænsen er blevet sat ved 25 år, er, at vi mener, at ordningen først og fremmest skal målrettes unge mennesker. Selv om jeg ved, at det ikke er ens fødselsdato, men ens sind, der afgør, hvor gammel man er, er det dog stadig sådan, at hvis man vil prøve at lave en eller anden veldefineret afgrænsning af, hvornår man er ung, og hvornår man bliver rigtig voksen, tror jeg nok, at 25 år på en eller anden måde er en grænse, som mange kan nikke genkendende til. Når man er over de 25, kan man vel knap nok kaldes helt ung længere. Det er jo en farlig diskussion at bevæge sig ud i, men det er i hvert fald det, der er baggrunden for, at de 25 år er valgt som afgrænsning.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Det er godt, at jeg har min ordførertale på tryk.

Jeg nævnte ikke noget om 1 år, men jeg spurgte til grænsen, fordi jeg ikke kunne se nogen umiddelbar begrundelse for den, og fordi jeg mener, det er bedre at se på den enkelte forseelse, når det skal afgøres, om det kan være hensigtsmæssigt at afsone i hjemmet.

Jeg tror, jeg sagde, det måske kunne være 6-8 måneder, for i flere af høringssvarene er der jo lagt op til, at man måske med fordel kunne hæve grænsen til 6 måneder, ligesom der også er rejst tvivl om, hvorvidt de unge op til 25 år er den rigtige målgruppe. Det står i flere af høringssvarene, og derfor har jeg rejst spørgsmålet og håber da, at justitsministeren også vil være med til at diskutere det, for jeg mener, der kan være behov for det, så f.eks. familiefædre ikke skal ud af deres arbejdssituation osv.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg hørte nu hr. Kim Christiansen sige 6-12 måneder, men det skal ikke skille os ad, om det var 6-12 eller 6-8 måneder.

Jeg vil sige, at både da vi behandlede det første fodlænkeforslag og egentlig også i den debat, der har været efterfølgende, har jeg i hvert fald noteret mig, at den eneste bekymring, der har været udtrykt ret bredt i Folketinget, er gået på, at hvis gruppen bliver udvidet for meget fra starten, kan det være, at der kommer for mange mennesker ind under ordningen – også nogle, som mange borgere ud fra almindelige retsfølelseshensyn måske ikke synes er den mest oplagte målgruppe at tilbyde elektronisk fodlænke. Det er det, der er baggrunden for, at de 3 måneder er blevet valgt som en slags maksimum for, om man kan være omfattet af ordningen.

Jeg synes, at ordningen er en utrolig god idé, og jeg tror også, at både Folketinget og befolkningen med tiden vil være rede til at udvide ordningen til at omfatte flere grupper. Men jeg må nok sige, at hvis vi var startet med de personer, der begår mere alvorlig kriminalitet og måske får 6-8 måneders ubetinget frihedsstraf, er jeg bange for, at den elektroniske fodlænkeordning var kommet lidt skævt fra start, og at mange ville sige, at det er urimeligt, at folk, som begår temmelig alvorlig kriminalitet og faktisk får en ret lang fængselsstraf, alene skal tilbydes elektronisk fodlænke. Det er simpelt hen hensynet til den almindelige borgers retsfølelse, som ligger bag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.